

K SVATOŘEČENÍ ANEŽKY ČESKÉ

Při listopadovém svatořečení Blahoslavené Anežky České ve Vatikánu měli mnozí čeští a slovenští pouťníci v rukou drobnou knížku s názvem Anežka Česká. Přivezli ji sem z mnichovského nakladatelství Opus bonum, kde tato sbírka poesie nedávno vyšla. Její autor Jeromír Hořec tu podává v básnické expresi obraz života a díla jedné z největších žen českého středověku, jejíž humanistické poselství vyzařuje až k dnešku. /Poprvé byl rukopis Hořcovy básnické knížky opsán v řadě Asyl v pražské České expedici/. V příloze mnichovského vydání jsou otiskány kázání pražského arcibiskupa Františka kardinála Tomáška pronesené v březnu 1988 v katedrále sv. Víta na pouti k Blahoslavené Anežce a další dokumenty. če

PAKTY STALINA S HITLEREM

V řadě "Prostor", která patří do České expedice, byly v těchto dnech opsané dva svazky dokumentárního souboru nazvaného "Pakty Stalina s Hitlerem". Čteme tu překlady autentických dokladů o obou smlouvách SSSR a Německa z roku 1939 i další dokumenty, které výrazně charakterizují obě smluvní strany. Současně se tu reprodukuje dobové fotografie /například ze společné vojenské přehlídky sovětské a nacistické armády/ a jiné. O. Pick, který dokumenty přeložil a shromáždil, čerpal z amerických materiálů. Napsal i úvod dokonale osvětlující podstatu těchto paktů; nazývá je správně pakty Stalina s Hitlerem /nikoliv jako dosud "pakty Molotova s Ribbentropem". Pokud víme, je opsání těchto dokumentů v České expedici vůbec první "publikací" v zemích tzv. socialismu. Oficiální nakladatelství k tomu zatím nenašlo odvahu, a tak se tohoto úkolu ujala strojopisná Česká expedice.

STALINSKÝ "HLAS REVOLUCE"

Ostrovem neostalinovců se v posledních letech stal Svaz protifasistických bojovníků. Po roce 1969 byli z jeho vedoucích orgánů vypuzeni skuteční bojovníci za svobodu a do čela SPB byli dosazeni normalizátoři většinou z řad armády a bezpečnosti. /Přílepšují si tak druhým pletem ke svým vojenským a policejním důchodům, které dostávají již od pětapadesáti let věku/. Zrcadlem tohoto stavu je i týdeník "Hlas revoluce", kdysi v šedesátých letech iniciátor rehabilitací národně osvobozeneckých tradic, jednotlivých odbojových skupin i jednotlivců. Současně tu vzniklo tehdy vydavatelství knih ve dvou edicích se stejným cílem. /Vedení SPB tyto edice v době normalizace zrušilo.../

"Hlas revoluce" se snížil na snaživého propagátora nedemokratické normalizační politiky, angažoval se aktivně ve všech akcích husákovsko - jakešovské éry. Nebylo nám tu, aby si neomocil. Psal proti "sionismu", pomlouval židovské odbojáře, šířil nepravdy o roce 1968 a hájil srpnový přepad naší republiky, zamlčoval soustavně krutost padesátých let, která tak citelně dolehla právě na odbojáře, jediným fundovaným článkem nekritizoval stalinské období ani brežněvovskou "stagnaci", odmítal citovat nové kritické stati sovětského tisku atd. Článek "Na křižovatce dějin" 7. října 1989 zopakoval v kostce některé z těchto postojů. Kdyby chtěli učitelé na novinářské fakultě konkrétně přednášet, jak se dnes v českém tisku převrací pravda, mohli by k takové výuce exemplárně použít toto číslo "Hlasu revoluce." Ve stylu stalinismu a policejního hlášení píše jakýsi Josef Mareš /odkud se asi berou jména těchto neznámých pisatelů?/. Spojuje rok 1968 zcela nesmyslně s politikou "amerických imperialistů". Ano, čtete dobře, nikoliv sovětských imperialistů, kteří Československo obsadili a přeměnili ve svou gubernii. Snahy Spojených států ~~xxx~~ amerických podle Mareše "vždy vedly k pokusům destabilizace společnosti v Československu, k rozvrátu, ke změně státního zřízení a návratu ke kapitalismu, což by vyhovovalo jejich imperiálním zájmům."

Pak pokračuje : "Pokus uskutečnit v Československu v roce 1968 změnu státního zřízení a vrátit republiku do předmnichovských poměrů se jim nezdařil, ale snahy jsou stále... Podpora ideodiverzních center pro tzv. neformální a nezávislé struktury v čele s Chartou 77 není nic nového. Mají mnoho společného s pátcou kolonou a s vnitřní reakcí z roku 1938... Scenář, není o nic nápaditější než ten, který používali mj. nacisté v osmatisícetém. Ti také požadovali dodržování lidských práv pro "utlačovanou" německou menšinu."

se

Neuvěřitelný politický blábol! Kde (však bere tato drzost normalizátoři

a obháječů srpnové brežněvovské okupace, že srovnávají poctivé úsilí dněních občanských skupin dokonce s henleinovskou iredentou před Mnichovem? Ti, kteří být dávno už Čechy a Slovaky a slouží cizím zájmům, hájí dnes jenom své osobní kariéry. Proč by tedy měli řezat normalizační větev, na které tak spokojeně sedí a tyjí?

Jejich jmenem "Hlas revoluce" dál píše: "Propagace různých manifestů, memorandum, prohlášení a organizování podpisových akcí, včetně Několika vět..., zkušenosti z podzimu m.r., z ledna a 21. srpna z provokací na Václavském náměstí, jakož i různé druhy teroru, od výhrůžek šibenicemi, požárů až po vraždění, to vše je našemu lidu známo..." Autor si pak pochvaluje "odpovídající zákrok proti provokacím a výtržnostem... na obranu, klid a pořádek." To už je opravdu víc než dost; obhajovat řádění pohotovostních čet a jejich organizované násilí může jen cynik bez jakéhokoliv svědomí. /Proč se k tomu ovšem propůjčuje časopis obojářů a proč autora nepošle do jeho rodného časopisu, vnitřáckého Signálu, který řídí kapitán Mingřík?/

Bez sebe je autor "Hlasu revoluce", když se zmiňuje o polské Solidaritě a maďarských občanských skupinách. Prý se z Polska a Maďarska "vměšují do československých věcí". Zřejmě tím, že kritizovali a odmítli účast svých vojsk v roce 1968 na brežněvovském přepadu. "Vysílají k nám emisary, demonstranty, rádce, a to i na parlamentní úrovni, a radí Chartě, jakým způsobem se zbavit komunistů a likvidovat socialistické zřízení... Pokusy určité části maďarské opozice, různých demokratických svazů apod. vměšovat se do našich vnitřních věcí jsou obdobné... V posledním případě účast na provokaci 21. srpna na Václavském náměstí nenechává nikoho na pochybách, kam maďarská opozice směřuje."

Stalinista v tomto časopise si ještě trpce stěžuje, že Maďaři nazvali své povstání v roce 1956 lidovým a "vymazali slovo kontrarevoluce z dějin Maďarska". Můžeme autora ujistit, že i u nás bude rok 1968 označen i veřejně za rok pravdy a jejich tzv. poučení z krizových let padne pod stůl jako zbytečný kus papíru.

Všechny své nepravdy chce autor zaštitit na závěr mrtvými, kteří zahynuli v druhé světové válce, Pro jejich odkaz prý si "nedáme rozvracet republiku..., rozvrat nedovolíme." Je to další nestoudnost! Vždyť všichni ti mrtví padli za svobodu svých národů a ne za to, co se u nás nestolilo násilně v posledních dvaceti letech! Zneužít boje za svobodu, za skutečnou nezávislost, za demokracii pro obhajobu útlaku, jednoho z nejhorších, jaký jsme prožili, to je výkon vskutku mimořádný, hodný otrlosti zcela "zvláštního ražení."

Neměli by si s tím vším obojáři ve svém časopisu poradit a dál už netrpět lázi neostalinovců?

SEVERUS

STARÉ MYŠLENÍ

Novináři českého tisku si nevědí rady s nejnovějšími událostmi v NDR. Ještě donedávna obhajovali honeckerovskou stagnaci a teď nejdnou ztratili hlas... A tak, aby vybědli z mlčení, obviňují z vývoje Německou spolkovou republiku a píší o jejích poměrech ve stylu starého myšlení. Patří k nim i Arnošt Silbiger, někdejší hrobař listu Národní osvobození, který se dal v říjnu v Lidové demokracii slyšet, že prý "obdivuje výsledky západoněmeckého průmyslu a výroby, nikoliv však tamní sociální a společenský systém."

Trápne a směšné. Srovná-li průměrný pracující člověk své výdělky v socialismu a v demokratických západních zemích, zjistí, že na západě by se měl nejméně čtyřikrát až pětkrát lépe. Stejně tak důchodci, kteří žijí v socialismu na hranicích chudoby. /V SSSR se stále pohybují důchody většiny obyvatelstva kolem 50 rublů, tedy 500 československých korun!/
A dále: stavět společenský, tj. politický systém tzv. socialistických zemí jako vzor proti systému na západě může jen člověk, který si nevidí na špičku nosu. Tam svoboda, plurální řád, význam opozice a kritiky, u nás nesvoboda, diktatura jedné strany /sjeté a chráněné vojskem, policií, lidovými milicemi, soudy, státními úřady.

Na západě se mají líp, i když nehlásají, že chystají lidem ráj na zemi, a žijí tam ve svobodě. To dnes už ví i dítě z mateřské školy. Jenom ne čeští režimoví novináři.

SEVERUS